

BUDÍČEK!

INFORMAČNÝ OBČASNÍK

ČÍSLO 1 - Január 2013

Dovoľte nám predstaviť sa!

Držíte v rukách prvé číslo politicky nekorektného informačného občasnika - Budíček!, ktorý vás bude informovať o dianí v našej spoločnosti. Témy budú vyberané najmä z domáceho prostredia, no priestor dostanú i udalosti zo zahraničia, ktoré sa nás priamo dotýkajú. Budeme vás informovať o skutočnom stave spoločnosti, či rozhodnutiach politikov, ktoré sú mnohokrát zahmlievane médiami, ktoré sú ovládané parlamentnými politickými stranami, či finančnými

skupinami. Rozhodli sme sa preto verejnosť informovať. Informovať vás, obyčajných ľudí, ktorí chcete poznať skutočnú pravdu. Budeme vám ukazovať pravdu, nech je akokoľvek zlá. Budeme nastavovať zrkadlá politikom a vy sa môžete stať svedkami toho, koľko špiny sa v zrkadle ukáže. Neplatí nás žiadna politická strana, nie sme napojení na finančné skupiny, ale nie sme ani nestranné médium. Pretože my stojíme na vašej strane! Ak sa vám tento časopis dostal do rúk, znamená to, že ste ho dostali zásluhou dobrovoľníkov, ktorí nám pomáhajú s jeho šírením. Ak máte možnosť, prispajte i vy, aby sa tento časopis šírili. Spravte prosím jeho kópiu, vytlačte a potom ho dajte svojim známym, ale i neznámym,

alebo nechajte na zastávke MHD, či v čakárni u lekára. Pýtate sa prečo je časopis umiestnený iba na jednom liste papiera? Práve preto, aby jeho tlač bola čo najlacnejšia a aby sa mohol čo najviac šíriť. V dobe, kedy je spoločnosť uvrhnutá do bahna spoločenského i politického marazmu je pravdivá informácia ako zbraň, ako iskra z ktorej môže vzniknúť oheň. Ako by povedal klasik: "Slovo je zázračná zbraň, a pred jej ligotom bledne moc tyranov!". Tento časopis si kladie za úlohu prebúdzat Slovákov, ktorí spia. Pretože my všetci sme zodpovední za osud našej krajiny a národa. My sa musíme zobudiť a už viac nesmieme dopustiť, aby nás politici klamali, ponižovali, vykorisťovali a okrádali. A preto - Slováci, Budíček!

Dvadsať rokov okrádania

Nový rok vždy býva príležitosťou pre bilancovanie, či sumarizáciu roku. Tak i v tomto článku budeme trochu sumarizovať. Nezhrneť však iba udalosti uplynulého roku, ale udalosti, ktoré sa odohrali počas dvadsiatročnej existencie Slovenskej republiky, ako druhého novodobého samostatného štátu Slovákov, pretože v prvý deň roku 2013 bolo dvadsiate výročie obnovenia našej štátnosti. Tento článok je akýmsi úvodom do problémov na Slovensku a negatívnych fenoménov, ktorých v dnešnej spoločnosti hneď niekoľko. Sociálne samovraždy, vykorisťovanie, korupcia, rozsiahle rozkrádanie národného

majetku, či Slovákov samotných. Preto aby sme si určili, čo a kto je príčinou súčasného bezútešného stavu, musíme si zhrnúť, ako sme sa do tohto stavu dostali.

V roku 1993, kedy sa Slovensko opäť stalo samostatným štátom vládli na u nás dve strany. HZDS na čele s Vladimírom Mečiarom a Slotova SNS. Mečiarova vláda spolu s členmi SNS začala obrovskú privatizáciu, teda prevedenie štátneho majetku do rúk súkromných majiteľov. Mnoho štátnych podnikov sa predalo doslova za pár korún, z Mečiara a Slotu sa stali milionári, pretože dohadzovali výnosné kšefty ľuďom, ktorí im zaplatili najviac. Tieto obchody dali vzniknúť zárodkom finančných skupín a začínajú vznikať finanční oligarchovia najmä z radov rodín bývalých príslušníkov ŠtB, ktorí sa bez problémov zamestnali

aj v novovzniknutej SIS, kde mohli nekontrolovane bohatnúť. Počas Mečiarovho režimu sa do politiky začali etablovať aj priamo zločinecké mafiánske skupiny, ktoré Mečiar využíval na potláčanie politickej opozície. Mečiar, ktorý nám sľuboval, že spraví zo Slovenska Švajčiarsko nakoniec prehral voľby v roku 1998, kedy ho porazila koalícia politických strán na čele s Mikulášom Dzurindom.

Po Dzurindových sľuboch o dvojnásobných platoch sa k moci dostala iná skupina ľudí, ktorá začala „reformovať“ Slovensko po rokoch Mečiarovej vlády. Zákony, ktoré odhlasovali by sa v pokoji mohli nazývať experimentmi na Slovenskom národe, kedy sa prvý krát začína objavovať pojem sociálna samovražda. Za Dzurindovej vlády sa Slovensko i Slováci stali vecami v rukách

mocných, kedy vláda začala presadzovať nie naše záujmy, ale záujmy zahraničných organizácií. Za najväčšie zločiny Dzurindovej vlády by sa dali označiť napríklad povolenie pre prelety lietadiel NATO, ktoré leteli bombardovať Srbsko v roku 1999. Aj zásluhou Dzurindovej vlády zomrelo pri týchto bombardovaniach tisíce srbských civilistov. Tento zločin sa nikdy nedá odpustiť Dzurindovi a jeho prisluhovačom, pretože Srbi, náš bratský slovanský národ nám v minulosti mnohokrát pomohli, keď sme to najviac potrebovali. Za takýto postup by mal byť Dzurinda postavený pred súd ako vojnový zločinec, ktorý je zodpovedný za tisíce mŕtvych. Ďalším zločinom bolo to, že sme sa stali členmi Európskej únie a tým Slovensko úplne stratilo svoju samostatnosť. Svoju samostatnosť sme stratili 1.5. 2004, kedy sme sa stali súčasťou iného štátu, kedy sú naše záujmy podriadené niekomu inému. Naše zákony a rozhodnutia sú podriadené zákonom EÚ, stratili sme hranice, potravinovú a energetickú sebestačnosť. Aj počas Dzurindovej vlády sa vo veľkom privatizovalo a rozpredávalo a politici bohatli a bohatli.

Po dvoch volebných obdobiach, kedy vládol Dzurinda sa dostal k moci Róbert Fico, ktorý nalákal voličov sľubmi o sociálnych istotách, nakoľko Dzurindovou vládou boli Slováci značne okradnutí. Ficove sľuby sa však neplnili a zvyšok národného majetku bol rozkradnutý. Počas vlády Róberta Fica bola prijatá Lisabonská zmluva, ktorá nám zobrala aj tie posledné pozostatky našej štátnej suverenity. Za Lisabonskú zmluvu hlasovali aj všetci poslanci za SNS. Členovia vlády za SNS mali prsty aj v okradnutí slovenského národa o milióny korún v kauze s názvom „Nástenkový tender“.

Po ďalších voľbách v roku 2010, ktoré vyhral Fico, no nedokázal zostaviť vládu sa k moci opäť

dostali Dzurindovci, no tento krát už s novou tvárou vo vedení – Ivetou Radičovou, neúspešnou kandidátkou na prezidentku Slovenskej republiky. Táto vláda však bola zložená zo strán, ktoré si nie až tak veľmi sedeli, nakoľko každá má iné predstavy o vláde na Slovensku. Bolo jasné, že vládna koalícia zložená zo SaS, KDH, SDKÚ-DS a MOST-HÍD dlho nevydrží, bolo otázkou času, kedy sa rozpadne. Táto vláda mala za úlohu pomôcť medzinárodným zločincem z bánk udržať tzv. Euroval, teda európsky záchranný mechanizmus, ktorý mal za úlohu udržať finančnú vládu nad európskymi štátmi, aby tak mohli splácať úvery bankám, aby finanční oligarchovia stále bohatli a udržali si svoju moc. Presadenie podpory Eurovalu bolo tak veľmi dôležité, že Radičovej vláda vymenila svoju mocenskú pozíciu za jej presadenie. Vláda padla preto, aby nás politici mohli ešte viac zadĺžiť a aby bol udržaný zločinecký systém a zločinecká organizácia menom Európska únia.

Pred voľbami v roku 2012 vyšla najavo kauza, ktorá nemá na Slovensku obdoby. Kauza zvaná Gorila, ktorá odhalila prepojenie politických strán na finančné skupiny. A tak sa potvrdilo to, čo sme si už dávno mysleli a to je to, že Slovensko neriadia politici ale finanční oligarchovia. Táto kauza bola vytiahnutá práve pred voľbami, aby oslabil SDKÚ-DS a aby posilnila pozície SMERU-SD, ktorý sa po voľbách v roku 2012 stal neobmedzeným vládcom a Fico neobmedzeným diktátorom.

Kauza Gorila dala do pohybu tisíce ľudí na Slovensku, vo viacerých mestách našej krajiny sa odohrávali masové protesty, najmä však v Bratislave. Spočiatku boli pokojné, no neskôr polícia pod vedením Daniela Lipšica začala tieto protesty napádať, dokonca strieľala do demonštrantov, používala vodné delo v mrazivom počasí a slzný plyn. Politici sa

predháňali v tom, kto túto kauzu vyšetrí a kto zatvorí do väzenia previnilcov. Po voľbách sa však nič nestalo. Nik nebol potrestaný, nik nebol obvinený, zloději a mafiáni z vysokej politiky stále sedia na svojich miestach.

Toto bol stručný prierez politickou históriou Slovenska. Prierez špinou, zlodejstvami a klamstvami, ktoré na nás, Slovákov politici napáchali. V dnešnej dobe, kedy je veľmi vysoká nezamestnanosť, kedy mladí ľudia si nevedia nájsť prácu a musia odchádzať do zahraničia, kedy mladé rodiny nemajú kde bývať a sú zotročené úvermi, kedy dôchodcovia nemajú na živobytie, na tak potrebné lieky, kedy živnostníci, ktorí vytvárajú najviac pracovných miest sú systematicky likvidovaní, kedy nemáme žiadne sociálne istoty, nijaký cieľ, budúcnosť, v dnešnej dobe sme odkázaní iba sami na seba. My občania by sme mali rozhodovať o našom osude, nie banda zločincov, ktorým bolo dokázané, že kradli, no aj tak behajú po slobode a dokonca sa nám smejú. Prezident Ivan Gašparovič si robí z Ústavy SR dobrý deň, minister financií SR Kažimír tvrdí, že on nemá problém vyžiť z 280 eurovej výplaty, čo je výsmech nám, poctivo pracujúcim ľuďom. Zahraničné médiá už podali výpoveď, že v Európskej únii sa páchajú sociálne samovraždy, fenomén, ktorý je na Slovensku prítomný už desaťročie. Milión Slovákov žije na hranici chudoby. Neverme už viac politikom, neverme zločincem a zlodejom z vysokej politiky. Za dvadsaťročnú históriu našej obnovennej republiky sa zatiaľ nenašiel nikto, kto by sa nezapredal a skutočne zastával práva obyčajných ľudí. Politici sa z nás smejú, berú nám naše práva a vykorisťujú nás. Preto my sa musíme postaviť za svoje práva, za svoje živobytie, za svoje rodiny, za svoju slobodu. Slováci, zobuďme sa a neverme im! Slováci, budíček!